

A. C. 1677.

072

Roggodusse süddamelik tanno

omma armisa ja aulikko õppetaja ja
hinge karjatse

Prasti herra

Friedrich August Hirschelmann

50ne aastase raske tenistusse, waewa ja murre
rõmuks ja mällestusseks

fowitud ja lauldud

temma armastawa Jakobi roggodusse
liikmedest

19^{nemat} Septembril 1848.

Ebr. 13, 7. Mõttelge omma juhatajatte peäle,
kes teile Summala sanna on rääkinud, pange tähele
nende ello wisi otsa, ja käige nende usso järrel. —

Tallinnas,

trükkitud Lindworsi kirjadega.

Von dem Ehstländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorio wird hierdurch attestirt, daß in vorliegender Schrift nichts wider die Grundsätze der Augsburgerischen Confession enthalten ist.

Reval, Dom, den 17. August 1848.

Dr. Christian Rein,
Vice-Präsident.

Nr. 676.

(L. S.)

Chr. Heinr. Hörschelmann,
Consist. Secrs.

Ist zu drucken erlaubt worden.

Im Namen der Civil-Oberverwaltung in den
Ostsee-Provinzen,
Ehstl. Govts. : Schuldirector Baron v. Rossillon,
Censor.

672.

Wifil: Käl waggabe ello siin.

Sel päwal, mis suur on ja kallis meil jägo,
Du süddamed, meled end ühhendanud,
Siis tulleme kokko, ni nored kui wannad
Ja pakkume ohwri, mis armastus toob,
Mis sinna kül moistad
Ja wasto ka wöttad
Reist keigist so lastest, kes liggidalt, kangelst
Du joudnud so ette, siin römoga lauldes.

On sul, oh sa Issandast önnistud hüüdja!
On sul, kelle heält kuulnud tuhanded siin!
On sul, kes sa armust meil tännini hoitud
Ja wiiskümme aastat meid juhhatanud!
Rist waewand sind raskest,
Rööm jägo sul rohkest,
Et ussus tead sedda, mis taewas eest leiad,
Mis Issand sul tallele pannud seäl armust.

Kül tõusewad palwed ka mitmedest tänna,
Kes andwad sul sallajast süddamest au,
Naad mõtlewad, õhkawad, tännawad nüüdki
Kel allati römoga jutlust ja teind;
Need õppetud nored,
Need laulatud parid,
Need sowiwad önne, ja palluwad armo,
Et Issand sind heldeste wasto saaks wõtma.

Arm sago sind hoidma, arm sago sind kaitsma
 Sa karjane, wannaks läind armw tö sees;
 Arm sago sind kandma, ja wägge sul andma,
 Weel kama meil olla te juhhatajaks;
 Sa olled meil toeks,
 Meil abbiks ja müriks,
 Meil troostiks ja nouuks, kui päwad on furjad,
 Oh et sa meil kauaks weel woiksid ni jäda!

Oh Jesus siis aitko, et woiteldes woidad,
 Et wimaks sind ehhitab wimusse kroon;
 Müüd on so käes Jehowa pitser ja kässi,
 Rüst tunned, et ünnistust tootab sul.
 Kül inglide feltsi
 Saad taewa ka miinna,
 Kui ükskord se ammet siin mahha on pandud
 Ja ilmub, mis Issandast taewas saab antud.

